Lietas Nr. C15190414
Lietas arhīva Nr. C-0557-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2015. gada 5. martā

Jelgavas tiesa: tiesnese K. Zaura

izskatīja rakstveida procesā civillietu Lindorff Oy Latvijas filiāle maza apmēra prasībā pret /pers. A/ un /pers. B/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

Lindorff Oy Latvijas filiāle (turpmāk arī Prasītājs) iesniedzis tiesā prasības pieteikumu (lietas 4.-7. lapa) un tā precizējumus (lietas 60.-63. lapa) pret /pers. A/ (turpmāk arī Atbildētājs) un /pers. B/ (turpmāk arī Atbildētāja), kurā lūdz piedzīt no Atbildētāja, bet piedziņas neiespējamības gadījumā – no Atbildētājas-, par labu Prasītājam galveno parādu 1 286,76 EUR, līgumiskos aizdevuma lietošanas procentus 326,07 EUR, likumiskos nokavējuma procentus 207,81 EUR, līgumsodu 161,28 EUR un tiesas izdevumus; noteikt Prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no neapmaksātā pamatparāda summas.

Prasītājs savu prasību motivē ar to, ka 2011. gada 8. martā starp Prasītāju un uzņēmumu AS „Ge Money" tika noslēgts Cesijas līgums, saskaņā, ar kuru Prasītājs ieguva prasījuma tiesības uz Atbildētāja saistībām ar visām blakus tiesībām, pamatojoties uz noslēgto Aizdevuma līgumu Nr. 1121066946 (turpmāk – Aizdevuma līgums). Prasītājam tika cedēts prasījums, kas sastāv no pamatsummas parāda 1 286,76 EUR (904,34 Ls) un procentu parāda 326,07 EUR (229,16 Ls). Papildus šīm summām Prasītājs atbilstoši Cesijas līguma 1.2. punktam ir izmantojis savas tiesības aprēķināt līgumsodu par nokavētiem maksājumiem, kurus Atbildētājam bija jāveic saskaņā ar Aizdevuma līguma noteikumiem un apmaksas grafiku.

Norāda, ka cedents no savas puses Aizdevuma līgumu ir izpildījis. Saskaņā ar Aizdevuma līgumu Atbildētājam līdz 2011. gada 25. septembrim, saskaņā ar līgumā norādīto grafiku 48 mēnešu laikā, bija jāveic aizdevuma pamatsummas 2 134,31 EUR (1 500,00 Ls) un aizdevuma lietošanas procentu 2 008,04 EUR (1 411,26 Ls) apmērā samaksa. Saskaņā ar Aizdevuma līguma grafiku ikmēneša maksājums ir 86,30 EUR (60,65 Ls). Iemaksas procentos ir ieskaitītas kopā 1 681,97 EUR (1 182,10 Ls) un atlikusī maksājamā procentu summa sastāda 326,07 EUR (229,16 Ls), kas ir aprēķināti par laika periodu no 2010. gada 25. marta līdz 2011. gada 25. septembrim.

Prasītājs norāda, ka Atbildētājs savas pielīgtās saistības pienācīgi nav pildījis, aizdevumu nav atmaksājis, līdz ar ko sācies Atbildētāja nokavējums un saskaņā ar Aizdevuma līguma nosacījumiem viņam jāmaksā līgumsods 10% apmērā no ikmēneša maksājuma neapmaksātas summas par katru nokavēto dienu. Tādējādi Atbildētājam jāmaksā līgumsods 161,28 EUR apmērā.

Norāda, ka saskaņā ar Civillikuma 1756., 1759. pantu Prasītājam ir tiesības saņemt no Atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus 207,81 EUR apmērā par laika periodu no 2011. gada 26. septembra līdz 2014. gada 5. jūnijam (par 969 kavētām dienām).

Norāda, ka Aizdevuma līguma saistība ir pastiprināta ar cedenta un atbildētājas /pers. B/ noslēgto Galvojuma līgumu (turpmāk arī Galvojuma līgums). Tā ietvaros Atbildētāja galvoja par galvenā parādnieka (Atbildētāja) saistībām ar cedentu kā pats parādnieks, ietverot arī visus blakus prasījumus.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1., 1587., 1651., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1793., 1801., 1828., 1838., 1943. pantu.

2014. gada 15. augustā tiesā saņemts Prasītāja iesniegums, kurā norādīts, ka kreditors pirms termiņa nav atkāpies no Aizdevuma līguma (lietas 25. lapa).

2014. gada 18. augustā tiesā saņemts Prasītāja iesniegums, kurā norādīts, ka pirms vēršanās tiesā strīda risināšanai netika izmantota meditācija (lietas 34. lapa).

Tā kā galvenais parāds prasības iesniegšanas dienā nepārsniedz 2 100 EUR pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{19} panta otro daļu, ierosināta lieta par maza apmēra prasību.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} un 250.^{22} panta prasībām Atbildētājiem nosūtīts prasības pieteikums un paskaidrojumu veidlapa, izskaidrotas tiesības lūgt lietas izskatīšanu tiesas sēdē un citas procesuālās tiesības, kā arī noteikts rakstveida paskaidrojumu sniegšanas termiņš (lietas 32., 33. lapa).

Atbildētājiem sūtītā korespondence saņemta atpakaļ tiesā ar norādi, ka beidzies glabāšanas laiks (lietas 40.-42., 43.-45., 75.-82., 83.-89. lapa).

Ņemot vērā to, ka Atbildētājiem adresētā korespondence nosūtīta uz viņu deklarētajām dzīvesvietas adresēm (lietas 70., 74. lapa) , tiesa secina, ka Atbildētājiem par lietas izskatīšanu paziņots atbilstoši normatīvo aktu prasībām, jo saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.^{1} panta otro daļu dokumentu nosūtīšana atpakaļ tiesai, neietekmē dokumentu paziņošanas faktu.

Atbildētāji paskaidrojumus lietā nav snieguši, kas atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} panta otrajai daļai nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā. Nekādi iesniegumi no Atbildētājiem tiesā nav saņemti, lūgumi nav pieteikti, iebildumi pret prasību nav celti.

Ievērojot to, ka puses nelūdza lietas izskatīšanu tiesas sēdē un tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, lieta tiek izskatīta rakstveida procesā. Pusēm ir savlaicīgi paziņots par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā (lietas 56., 57., 58. lapa).

Motīvu daļa

Novērtējot prasības pieteikumā norādītos apstākļus kopsakarā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un

apmierināma pilnīgi.

No 2011. gada 8. martā noslēgtā Cesijas līguma Nr. 02/11LIND izraksta (lietas 14. lapa) redzams, ka starp AS „GE Money" un Lindorff Oy, kuras vārdā Latvijas Republikā darbojas Lindorff Oy Latvijas filiāle noslēgts Cesijas līgums, kurā puses vienojušās par to, ka AS „GE Money" cedē Lindorff Oy savus prasījumus kopā ar visām pie tiem piederīgām un cesijas brīdī pastāvošām tiesībām, tai skaitā, bet ne tikai ķīlas tiesības, tiesības prasīt līgumsodu un/vai nokavējuma procentus, parādu piedziņas izdevumus, tiesāšanās un sprieduma izpildes izdevumus, kā arī citus izdevumus, kas saistīti ar parāda summu atgūšanu. Ar prasījumiem ir saprotami līguma 1. pielikumā norādīto cedenta debitoru neveiktie maksājumi aizdevuma atmaksai (Cesijas līguma 1.1., 1.2. punkts).

No minētā Cesijas līguma 1. pielikuma izraksta (lietas 15. lapa) redzams, ka Lindorff Oy ir cedētas arī no Aizdevuma līguma izrietošās prasījuma tiesības pret Atbildētāju 1 612,83 EUR (1 133,50 Ls) apmērā, kas sastāv no pamatsummas parāda 1 286,76 EUR (904,34 Ls) un procentu parāda 326,07 EUR (229,16 Ls).

Saskaņā ar Civillikuma 1793. pantu prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi.

Saskaņā ar Civillikuma 1801. pantu cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru) var noslēgt jebkurā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina.

Tiesa uzskata, ka minētais Cesijas līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, tādējādi tas ir saistošs līgumslēdzēja pusēm un Lindorff Oy ir ieguvis no Aizdevuma līguma izrietošās prasījuma tiesības pret /pers. A/, tāpēc Prasītājam ir tiesības prasīt naudas piedziņu no Atbildētāja.

2007. gada 20. septembrī starp AS „GE Money" un atbildētāju /pers. A/ noslēgts Aizdevuma līgums (lietas 11.-12. lapa), saskaņā ar kuru puses vienojās, ka Atbildētājam tiek izsniegts aizdevums 2 134,31 EUR (1 500,00 Ls) apmērā, ar aizdevuma atmaksas termiņu – 2011. gada 25. septembris, ar procentu likmi 1,96% mēnesī. Atbildētājs saskaņā ar līguma noteikumiem un aizdevuma atmaksas grafiku apņēmies 48 mēnešu laikā, t.i., laika periodā no 2007. gada 25. oktobra līdz 2011. gada 25. septembrim atmaksāt aizdevuma pamatsummu 2 134,31 EUR (1 500,00 Ls), kā arī samaksāt procentus par aizdevuma izmantošanu 2 008,04 EUR (1 411,26 Ls) apmērā, katru mēnesi veicot maksājumu 152,82 EUR (60,65 Ls) apmērā. Parakstot Aizdevuma līgumu, puses uzņēmušās pildīt saistības saskaņā ar šo līgumu un pie tā pievienotajiem noteikumiem. Parakstot Aizdevuma līgumu Atbildētājs piekritis, ka aizdevums tiek izsniegts pārskaitot starpību starp aizdevuma pamatsummu un ieturēto komisijas maksu uz Atbildētāja norādīto norēķina kontu. Komisijas maksa, saskaņā ar Aizdevuma līgumu ir 7,11 EUR (5 Ls).

2007. gada 20. septembrī starp AS „GE Money" un atbildētāju /pers. B/ kā galvinieku noslēgts Galvojuma līgums Nr. GA1121066946 (lietas 13. lapa), kurā Atbildētāja apņēmusies kā pats aizņēmējs (atbildētājs /pers. A/) pilnā apmērā atbildēt par viņa saistībām pret aizdevēju saskaņā ar Aizdevuma līgumu. Galvojums attiecas uz visu Aizdevuma līguma summu, iespējamiem līgumsodiem, procentiem, zaudējumiem, parādu piedziņas un tiesāšanās izdevumiem. Gadījumā, ja aizņēmējs nepilda Aizdevuma līgumā noteiktās saistības, Atbildētāja pēc aizdevēja pirmās prasības Aizdevuma līgumā noteiktā kārtībā apņemas 5 (piecu) dienu laikā aizņēmēja vietā veikt visus maksājumus. Atbildētāja parakstot Galvojuma līgumu atteikusies no tiesībām prasīt aizdevējam, lai tas vispirms ar prasību par saistību izpildi vēršas pie Atbildētāja (Galvojuma līguma 1.1., 1.2., 1.3., 1.4. punkts).

Tiesa atzīst, ka minētais Aizdevuma līgums un Galvojuma līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām. Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka kāda no pusēm minētos līgumus būtu apstrīdējusi, līdz ar to tie ir saistoši līgumslēdzēja pusēm un atbilstoši Civillikuma 1590. pantam, katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu [..]. Saskaņā ar Civillikuma 1587. pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumu.

Civillikuma 1934. pants nosaka, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tāda pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Ar maksājuma uzdevumu Nr. 35164 pierādīts, ka Atbildētājam tika izsniegts aizdevums 2 127,19 EUR (1 495,00 Ls) apmērā, kas ir starpība starp aizdevuma summu un komisijas maksu. Līdz ar to Atbildētājam saskaņā ar Civillikuma 1943. pantu ir pienākums atdot tādu pašu summu kā viņš saņēmis.

Prasītājs lūdz piedzīt no Atbildētāja procentus par aizdevuma izmantošanu par laika periodu no 2010. gada 25. marta līdz 2011. gada 25. septembrim 326,07 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1946. pantu procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Par pienākumu maksāt procentus par aizdevuma izmantošanu, kā arī par to apmēru – 1,96% mēnesī - puses ir vienojušās Aizdevuma līgumā, maksājumu grafikā nosakot konkrētu mēnesī maksājamo procentu maksājumu summu laika periodā no 2007. gada 25. oktobra līdz 2011. gada 25. septembrim. Līdz ar to Atbildētājam bija pienākums Aizdevuma līgumā noteiktajā kārtībā un apmērā maksāt procentus par aizdevuma izmantošanu.

No lietā iesniegtā aprēķina (lietas 16.-17. lapa) redzams, ka Atbildētājs maksājumus aizdevuma pamatsummas atmaksai un procentu par aizdevuma izmantošanu samaksai Aizdevuma līgumā un maksājumu grafikā noteiktajā termiņā un apmērā ir veicis līdz 2010. gada 25. februārim. 2010. gada 25. martā Atbildētājs ir veicis aizdevuma pamatsummas un procentu par aizdevuma izmantošanu maksājumu nepilnā apmērā, bet kopš minētā datuma maksājumus vairs nav veicis. Pretēji pierādījumi lietā nav iesniegti.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 96. panta piektās daļas noteikumiem, pusei nav jāpierāda tie fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse. Pamatojoties uz minēto likuma normu, kā arī ņemot vērā to, ka Atbildētājs nav cēlis iebildumus pret prasību ne kopumā, ne kādā tās daļā, tiesai nav pamata apšaubīt Prasītāja norādīto, ka Atbildētājs pilnībā nav izpildījis ar Aizdevuma līgumu uzņemtās saistības. Samaksas pierādīšanas pienākums, atbilstoši Civillikuma 1838. pantam, gulstas uz parādnieku. Atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus tam, ka parādu pilnībā vai daļēji ir samaksājis. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt Prasītāja norādīto parāda summas apmēru un tā aprēķinu.

Tā kā Aizdevuma līgums ir noslēgts tiesīgi, puses Aizdevuma līgumā ir vienojušās par pienākumu maksāt procentus par aizdevuma izmantošanu un to apmēru, Atbildētājam tika piešķirts aizdevums, kas nolīgtajā kārtībā nav samaksāts, kā arī nav samaksāti procenti par aizdevuma izmantošanu, tad tiesa atzīst, ka pamatota ir Prasītāja prasība piedzīt no Atbildētāja neatmaksāto aizdevuma pamatsummu 1 286,76 EUR (904,34 Ls) apmērā un procentus par aizdevuma izmantošanu par laika periodu no 2010. gada 25. marta līdz 2011. gada 25. septembrim 326,07 EUR.

Prasītājs lūdz piedzīt no Atbildētāja līgumsodu 161,28 EUR apmērā, kas ir aprēķināts par laika periodu no 2010. gada 26. marta līdz 2011. gada 26. septembrim (lietas 16.-17. lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 1716. pantu *(likuma redakcijā līdz 2013. gada 31. decembrim)* līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi.

Atbilstoši Civillikuma 1717. pantam *(likuma redakcijā līdz 2013. gada 31. decembrim)* līgumsodu var pievienot katram līgumam, un to var noteikt nevien naudā, bet arī citās vērtībās. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas.

Savukārt Civillikuma 1720. pants nosaka, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Līgumsods ir civiltiesību institūts ar divējādu dabu, no vienas puses tas ir saistības pastiprinājums, no otras puses līgumsods kļūst par atbildības izpausmi, ja pastiprinājums izrādījies nepietiekams *(K. Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Rīga, 2006., 115. lpp.)*.

Tādējādi Civillikuma izpratnē līgumsods ir saistību tiesību pastiprinājums saistības neizpildīšanas vai pienācīgas neizpildīšanas gadījumā, kas pastiprina konkrētas personas saistību vai nodrošina saistību izpildi un pastāv kā civiltiesisks sods. Līgumsodam ir sodīšanas un zaudējumu atlīdzināšanas funkcija. Tiesiskajās attiecībās, sakarā ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu, par vispārēju principu ir atzīstams soda samērīguma princips.

Par līgumsoda maksāšanas pienākumu, kā arī tā apmēru puses vienojušās Aizdevuma līguma 5.1. punktā, kurā noteikts, ka Atbildētājs maksā līgumsodu 10% no ikmēneša maksājuma neapmaksātās summas par katru ikmēneša maksājuma termiņa nokavējumu.

No lietā iesniegtā līgumsoda aprēķina (lietas 16.-17. lapa) tiesa konstatē, ka Atbildētājs kopš 2010. gada 25. marta nav veicis maksājumus aizdevuma pamatsummas un aizdevuma izmantošanas procentu samaksai. Pretēji pierādījumi lietā nav iesniegti. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Prasītājam bija tiesības piemērot Aizdevuma līgumā noteiktās soda sankcijas (līgumsodu) pret Atbildētāju par savlaicīgi nesamaksātiem maksājumiem un prasīt no Atbildētāja saistības izpildījumu.

Civillikuma 1. pants nosaka, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības. Minētajā tiesību normā norādītais labas ticības princips nozīmē, ka katram civiltiesiskās saistības dalībniekam savas subjektīvās tiesības jāīsteno un subjektīvie pienākumi jāpilda, ņemot vērā pretējās puses intereses.

Ņemot vērā, ka Atbildētājs pret Aizdevuma līgumu nekādus iebildumus nav cēlis ne lietas izskatīšanas laikā, ne arī ir iegūti pierādījumi par to, ka viņš būtu iebildis pret Aizdevuma līguma noteikumiem pirms prasības celšanas, nav pamata atzīt, ka pušu starpā būtu bijis strīds līguma noteikumu apspriešanā un līdz ar ko aizņēmējam būtu bijušas liegtas tiesības ietekmēt līguma noteikumus. Bez tam, kā secināms no Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta trešās daļas, ne katrs neapspriests līguma noteikums ir atzīstams par netaisnīgu. Par netaisnīgu līguma noteikumu uzskatāms tāds noteikums, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi.

Tiesa uzskata, ka tiesiskajās attiecībās, sakarā ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu, par vispārēju principu tiesībās ir atzīstams soda samērīguma princips. Savukārt taisnīguma princips izpaužas tieši tajā apstāklī, ka aizņēmuma saņēmējam ir pienākums izpildīt aizdevuma līguma noteikumus, ja šie līgumi noteiktajā kārtībā nav apstrīdēti un nav pierādītas aizdevēja darbības, kuru mērķis ir pretējs reliģijai, likumiem vai labiem tikumiem, vai kuras vērstas uz to, lai apietu likumu. Sakarā ar likuma tieša norādījuma neesamību, jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civilprocesa likuma 5. pantu *(Augstākās tiesas Senāta 2008. gada 14. maija spriedums lietā SKC -212)*.

Konkrētajā gadījumā līgumsods noteikts par Aizdevuma līgumā noteikto saistību nepienācīgu izpildi, kas pilnībā atkarīgs no Atbildētāja rīcības.

Tiesa secina, ka Atbildētāja pienākums maksāt līgumsodu 161,28 EUR apmērā iestājies paša Atbildētāja saistību nepildīšanas rezultātā. Ņemot vērā nokavējuma perioda ilgumu, ka līgumsaistības netiek pienācīgi pildītas jau no 2010. gada 25. marta, kad ir veikts pēdējais maksājums, kā arī samērojot to ar pamatparāda apmēru, tiesa uzskata, ka Prasītāja pieprasītais līgumsods ir samērīgs un taisnīgs. Tiesas secinājums arī nav pretrunā Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. pantā ietvertajam regulējumam par netaisnīgiem līguma noteikumiem.

Ievērojot līgumsoda funkcijas, tiesa atzīst, ka līgumsods Prasītāja pieprasītajā apmērā pilda sodīšanas funkcijas par Līguma nepildīšanu.

Ņemot vērā minēto tiesa atzīst, ka Prasītāja līgumsoda aprēķins nav pretējs Civillikuma 1. pantā noteiktajam labas ticības principam. Tiesai nav pamata apšaubīt Prasītāja norādīto līgumsoda aprēķinu. Šādam līgumsoda aprēķinam Atbildētājs iebildumus nav cēlis, kā arī nav apstrīdējis to un nav arī iesniedzis citu līgumsoda aprēķinu. Līdz ar to no Atbildētāja Prasītāja labā par laika periodu no 2010. gada 26. marta līdz 2011. gada 26. septembrim ir piedzenams līgumsods 161,28 EUR apmērā.

Prasītājs lūdz piedzīt no Atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus 207,81 EUR apmērā par laika periodu no 2011. gada 26. septembra līdz 2014. gada 5. jūnijam (par 969 kavētām dienām).

Civillikuma 1756. pants nosaka, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Civillikuma 1759. panta 1. punktā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu [..]; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Savukārt minētā panta 2. punktā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par svešu naudu, nevien tad, kad tās turētājs to lietojis savā labā, bet arī tad, kad viņam pienācies šo naudu noguldīt uz procentiem un viņš to nav darījis. Saskaņā ar Civillikuma 1765. panta pirmo daļu likumiskie procenti ir seši procenti no simta gadā.

Tiesa atzīst, ka tā kā tas ir Prasītāja kapitāls, kas pēc aizdevuma atmaksas termiņa beigām joprojām atrodas pie Atbildētāja, tad Prasītājam sakarā ar parāda samaksas nokavējumu atbilstoši Civillikuma 1756., 1759. un 1765. panta nosacījumiem ir tiesības saņemt no Atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus - 6% gadā. Tādējādi no Atbildētāja Prasītāja labā par laika periodu no 2011. gada 26. septembra līdz 2014. gada 5. jūnijam ir piedzenami likumiskie nokavējuma procenti Prasītāja pieprasītajā apmērā – 207,81 EUR.

Uz šiem pašiem motīviem tiesa atzīst par pamatotu Prasītāja lūgumu noteikt Prasītāja tiesības saņemt likumiskos nokavējuma procentus - 6% (seši procenti) gadā no piespriestās, bet nepiedzītās parāda pamatsummas, jo to paredz Civilprocesa likuma 195. pants, kā arī likumisko procentu maksāšanas pienākumu un to apmēru nosaka Civillikuma 1756., 1759., 1765. pants.

Tā kā tiesā netika saņemti pierādījumi, ka Atbildētājs Prasītāja norādīto parāda summu ir samaksājis vai nu Prasītājam vai AS „GE Money", tiesai nav pamata apšaubīt parāda apmēru, tādējādi tiesa atzīst, ka Prasītājs ir pierādījis Atbildētāja parādu, kas sastāv no neatmaksātas aizdevuma pamatsummas 1 286,76 EUR, līgumiskajiem procentiem 326,07 EUR, likumiskajiem nokavējuma procentiem 207,81 EUR un līgumsoda 161,28 EUR, kopā 1 981,92 EUR, kas ir piedzenama no Atbildētāja Prasītāja labā.

Civillikuma 1692. pants nosaka, ka galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņas parāda. Galvojumam ir nepieciešama rakstiska forma (Civillikuma 1695. pants).

Saskaņā ar Civillikuma 1698. pantu, galvinieks atbild nevien par pašu galveno parādu, bet arī par tā blakus prasījumiem, parādnieka vainas vai nokavējuma dēļ nodarītiem zaudējumiem un tiesu izdevumiem.

Civillikuma 1702. panta otrā daļa nosaka, ka tiesība prasīt, lai kreditors ar prasību papriekš griežas pie galvenā parādnieka atkrīt, ja galvinieks noteikti no tās atteicies. par tādu atteikšanos uzskatāms jau arī tas, ja galvinieks uzņemas saistību kā pats parādnieks.

Atbildētāja saskaņā ar Galvojuma līgumu apņēmusies kā pats aizņēmējs (atbildētājs /pers. A/) pilnā apmērā atbildēt par viņa saistībām pret aizdevēju saskaņā ar Aizdevuma līgumu, kā arī atteikusies no tiesībām prasīt, lai aizdevējs vispirms ar prasību par saistību izpildi vēršas pie Atbildētāja. Atbildētāja galvojusi par visu Aizdevuma līguma summu, iespējamiem līgumsodiem, procentiem, zaudējumiem, parādu piedziņas un tiesāšanās izdevumiem.

Ņemot vērā minēto un ievērojot celtās prasības robežas, tiesa atzīst, ka piedziņas neiespējamības gadījumā no atbildētāja /pers. A/ parāda summa 1 981,92 EUR apmērā, pamatojoties uz Civillikuma 1698. un 1702. pantu, ir piedzenama no atbildētājas /pers. B/ par labu Prasītājam, jo ar Galvojuma līgumu Atbildētāja uzņēmusies atbildēt par Atbildētāja no Aizdevuma līguma izrietošajām saistībām pilnā apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Prasītājs, iesniedzot prasību samaksājis valsts nodevu 297,29 EUR (lietas 8., 10. lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 9,42 EUR (lietas 9.,

47. lapa), kopā samaksājot tiesas izdevumus 306,71 EUR apmērā, kas piedzenami no Atbildētāja, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no Atbildētājas par labu Prasītājam.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu Atbildētājiem nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8. un 97. pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu Lindorff Oy Latvijas filiāle, vienotais reģistrācijas Nr. 40003514990, parādu **1 981,92 EUR** (viens tūkstotis deviņi simti astoņdesmit viens *euro*, 92 centi), tajā skaitā: galveno parādu 1 286,76 EUR apmērā, procentus par aizdevuma izmantošanu par laika periodu no 2010. gada 25.marta līdz 2011. gada 25. septembrim 326,07 EUR apmērā, līgumsodu par laika periodu no 2010. gada 26. marta līdz 2011. gada 26. septembrim 161,28 EUR apmērā, likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu 2011. gada 26. septembra līdz 2014. gada 5. jūnijam 207,81 EUR apmērā; tiesas izdevumus **306,71 EUR** (trīs simti seši *euro*, 71 cents), ko iemaksāt Nordea Bank Finland Plc Latvijas filiāles kontā Nr. LV84NDEA0000081667899.

Noteikt Lindorff Oy Latvijas filiāle tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt 6% (seši procenti) gadā no piespriestās, bet vēl nepiedzītās pamatparāda summas – 1 2876,76 EUR.

Noteikt /pers. A/un /pers. B/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas - 2015. gada 5. marta - Zemgales apgabaltiesai, iesniedzot apelācijas sūdzību Jelgavas tiesā.

Tiesnese K. Zaura